

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2002/C 44/01	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 13 december 2001 in zaak C-317/99 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): Kloosterboer Rotterdam BV tegen Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij („Prejudiciële verwijzing — Aanvullende invoerrechten — Geldigheid van artikel 3 van verordening (EG) nr. 1484/95”)	1
2002/C 44/02	Arrest van het Hof van 13 december 2001 in zaak C-324/99 (verzoek van het Bundesverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): DaimlerChrysler AG tegen Land Baden-Württemberg (Milieu — Afvalstoffen — Verordening (EEG) nr. 259/93 inzake overbrenging van afvalstoffen — Voorwaarden voor verbod of beperking van uitvoer van afvalstoffen — Nationale regeling die voorziet in verplichting afvalstoffen bij bepaalde instantie aan te bieden)	1
2002/C 44/03	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 13 december 2001 in zaak C-481/99 (verzoek van het Bundesgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Georg Heininger en Helga Heininger tegen Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG („Consumentenbescherming — Huis-aan-huisverkoop — Recht van opzegging — Kredietovereenkomst gewaarborgd door zakelijke zekerheid”)	2
2002/C 44/04	Arrest van het Hof van 13 december 2001 in zaak C-1/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek („Niet-nakoming — Weigering embargo op Brits rundvlees op te heffen”)	2

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 44/05	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 13 december 2001 in zaak C-79/00 (verzoek van het Tribunal Supremo om een prejudiciële beslissing): Telefónica de España SA tegen Administración General del Estado, in tegenwoordigheid van: Retevisión SA („Richtlijn 97/33/EG — Telecommunicatie — Interconnectie van netwerken — Verplichtingen van organisaties die netwerken verstrekken”).....	3
2002/C 44/06	Arrest van het Hof van 13 december 2001 in zaak C-93/00: Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie (Verordening (EG) nr. 2772/1999 — Etiketteringsregeling voor rundvlees — Bevoegdheid van Raad)	4
2002/C 44/07	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 december 2001 in zaak C-131/00 (verzoek van het Länsrätten i Norrbottens län om een prejudiciële beslissing): Ingemar Nilsson tegen Länsstyrelsen i Norrbottens län („Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EEG) nr. 3508/92 — Verordening (EEG) nr. 3887/92 — Geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen — Uitvoeringsbepalingen — Register van dieren niet bijgehouden door exploitant — Sancties”).....	4
2002/C 44/08	Arrest van het Hof (Tweede kamer) 13 december 2001 In zaak C-206/00 (verzoek van het Tribunal administratif de Châlons-en-Champagne om een prejudiciële beslissing): Henri Mouflin tegen Recteur de l'académie de Reims („Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Toepasselijkheid van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) of van richtlijn 79/7/EEG — Franse regeling inzake burgerlijke en militaire rustpensioenen — Recht op rustpensioen met onmiddellijke ingang alleen voor vrouwelijke ambtenaren”)	5
2002/C 44/09	Arrest van het Hof van 13 december 2001 in zaak C-340/00 P: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Michel Cwik (Hogere voorziening — Ambtenaren — Artikel 17, tweede alinea, van Statuut — Vrijheid van meningsuiting — Grenzen — Motivering).....	5
2002/C 44/10	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 13 december 2001 in zaak C-372/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland („Niet-nakoming — Richtlijn 96/48/EG — Interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegstelsel”)	6
2002/C 44/11	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 december 2001 in zaak C-446/00 P: Pascual Juan Cubero Vermurie tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Hogere voorziening — Ambtenaren — Bevordering — Mobiliteit”)	6
2002/C 44/12	Zaak C-467/01: Verzoek van de Corte di Appello di Genova van 15 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Ministero delle Finanze en Eurico Italia SpA	7
2002/C 44/13	Zaak C-485/01: Verzoek van Tribunale Civile e Penale di Trento van 6 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Francesca Caprini en Conservatore C.C.I.A.A.	7

2002/C 44/14	Zaak C-487/01: Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden van 14 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de gemeente Leusden en de Staatssecretaris van Financiën	7
2002/C 44/15	Zaak C-492/01 P: Hogere voorziening, op 19 december 2001 ingesteld door Dieckmann & Hansen GmbH tegen het arrest, op 23 oktober 2001 in zaak T-155/99 tussen Dieckmann & Hansen GmbH en Commissie van de Europese Gemeenschappen gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer)	8
2002/C 44/16	Zaak C-496/01: Beroep, op 21 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.	9
2002/C 44/17	Zaak C-497/01: Verzoek van het Tribunal d'arrondissement de Luxembourg van 19 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Zita Modes SARL en Administration de l'enregistrement et des domaines.	10
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2002/C 44/18	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 22 november 2001 in zaak T-139/98: Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Artikel 86 EG-Verdrag (thans artikel 82 EG) — Misbruik van machtspositie — Italiaanse sigarettensector — Distributieovereenkomst — Onrechtmatige bedingen — Onrechtmatige gedragingen — Verlaging van geldboete”).....	11
2002/C 44/19	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 september 2001 in zaak T-112/99, Métropole télévision (M6) e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Mededinging — Betaaltelevisie — Gemeenschappelijke onderneming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Artikel 85, lid 1, van Verdrag — Negatieve verklaring — nevenrestrictie — Rule of reason — Artikel 85, lid 3, van Verdrag — Ontheffingsbeschikking — Duur)	11
2002/C 44/20	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 november 2001 in zaak T-128/99: Signal Communications Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Woord TELEYE — Aanvraag met beroep op voorrang van ouder merk TELEEYE — Verzoek tot verbetering — Wezenlijke wijziging van merk”)	12
2002/C 44/21	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 november 2001 in zaak T-194/99: Cristiano Sebastiani tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Bevordering — Beoordelingsrapport — Geen — Vergelijking van verdiensten)	12
2002/C 44/22	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 november 2001 in zaak T-142/00: Michel Van Huffel tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Toegang tot interne vergelijkende onderzoeken — Opdrachten — Aankondiging van vergelijkend onderzoek — Toelatingsvoorwaarde dat sollicitant onder Statuut of Regeling andere personeelsleden werkzaam is)	12

2002/C 44/23	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 19 september 2001 in zaak T-64/99 DEP, UK Coal plc tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Begroting van kosten”)	13
2002/C 44/24	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 11 september 2001 in zaak T-270/99, Polyxeni Tessa en Andreas Tessa tegen Raad van de Europese Unie (Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Beschikking van Raad op grond van artikel 93, lid 2, derde alinea, EG-Verdrag (thans artikel 88, lid 2, derde alinea, EG) — Niet-ontvankelijkheid)	13
2002/C 44/25	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 19 september 2001 in de zaken T-54/00 en T-73/00, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa e.a. tegen Raad van de Europese Unie (Visserij — Bescherming van de visbestanden — Uitwisseling van vangstquota — Overdracht van aan Portugese Republiek toegekend vangstquotum voor ansjovis — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie van onwettigheid — Ontvankelijkheid)	14
2002/C 44/26	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 8 oktober 2001 in zaak T-236/00 R II: Gabriele Stauner en anderen tegen Europees Parlement en Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Commissie — Artikel 197 EG — Artikelen 108 en 109 Reglement voor de procesvoering — Ontvankelijkheid)	14
2002/C 44/27	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 15 juni 2001 in zaak T-339/00 R, Bactria Industriehygiene-Service GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Kort geding — Verordening nr. 1896/2000 — Richtlijn 98/8/EG — Spoedeisendheid — Afwezigheid”)	15
2002/C 44/28	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 25 oktober 2001 in zaak T-354/00: Métropole télévision SA (M6) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Afwijzing van klacht — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Beschikking houdende bevestiging van niet binnen termijn bestreden beschikking — Niet-ontvankelijkheid)	15
2002/C 44/29	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 2 augustus 2001 in zaak T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Staatssteun — Procesbelang — Spoedeisendheid)	15
2002/C 44/30	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 12 september 2001 in zaak T-139/01 R: Comafra SpA en Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Gemeenschappelijke marktordening voor bananen — Toekenning van invoercertificaten — Toelaatbaarheid — Voorwaarden voor toekenning van voorlopige maatregelen — Voorlopig karakter van gevraagde maatregelen)	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 44/31	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 22 oktober 2001 in zaak T-141/01 R: Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Fumus boni juris — Spoedeisendheid — Intrekking van financiële bijstand van Gemeenschap)	16
2002/C 44/32	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 18 oktober 2001 in zaak T-196/01 R: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — EOGFL — Intrekking van financiële bijstand — Spoedeisendheid — Geen).....	16
2002/C 44/33	Zaak T-282/01: Beroep, op 2 november 2001 ingesteld door Aslantrans AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	17
2002/C 44/34	Zaak T-283/01: Beroep, op 13 november 2001 ingesteld door Organización de Productores de Túnidos Congelados tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	17
2002/C 44/35	Zaak T-289/01: Beroep, op 27 november 2001 ingesteld door Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland Aktiengesellschaft tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	18
2002/C 44/36	Zaak T-290/01: Beroep, op 28 november 2001 ingesteld door Land Brandenburg tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	19
2002/C 44/37	Zaak T-291/01: Beroep, op 30 november 2001 ingesteld door Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH — DVV — Stadtwerke en vier andere ondernemingen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	19
2002/C 44/38	Zaak T-292/01: Beroep, op 28 november 2001 ingesteld door Phillips-Van Heusen Corporation tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen).....	20
2002/C 44/39	Zaak T-293/01: Beroep, op 3 december 2001 ingesteld door D. Ineichen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	21
2002/C 44/40	Zaak T-294/01: Beroep, op 3 december 2001 ingesteld door Lucía Aparicio Chofré tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	21
2002/C 44/41	Zaak T-295/01: Beroep, op 3 december 2001 ingesteld door Nordmilch eG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	22

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 44/42	Zaak T-299/01: Beroep, op 27 november 2001 ingesteld door Furness Intercontinental Services B.V. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	23
2002/C 44/43	Zaak T-300/01: Beroep, op 7 december 2001 ingesteld door C. De Nicola tegen Europese Investeringsbank.....	24
2002/C 44/44	Zaak T-301/01: Beroep, op 30 november 2001 ingesteld door Alitalia — Linee aeree italiane SpA, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	24
2002/C 44/45	Zaak T-302/01: Beroep, op 10 december 2001 ingesteld door Gerhard Birkhoff tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	25
2002/C 44/46	Zaak T-303/01: Beroep, op 30 november 2001 ingesteld door Ayuntamiento de Osera de Ebro tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	26
2002/C 44/47	Zaak T-306/01: Beroep, op 10 december 2001 ingesteld door Abdirisak Aden e.a. tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen. .	27
2002/C 44/48	Zaak T-313/01: Beroep, op 17 oktober 2001 ingesteld door „R” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	28
2002/C 44/49	Zaak T-332/01: Beroep, op 27 december 2001 ingesteld door J.M. Pujals Gomis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	28
2002/C 44/50	Doorhaling van zaak T-102/99	29
2002/C 44/51	Doorhaling van zaak T-68/01.....	29

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 13 december 2001

in zaak C-317/99 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): Kloosterboer Rotterdam BV tegen Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij⁽¹⁾

(„Prejudiciële verwijzing — Aanvullende invoerrechten — Geldigheid van artikel 3 van verordening (EG) nr. 1484/95”)

(2002/C 44/01)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-317/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland), in het aldaar aanhangig geding tussen Kloosterboer Rotterdam BV en Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van artikel 3, leden 1 en 3, van verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie van 28 juni 1995 houdende bepalingen voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovaalbumine, en houdende vaststelling van deze rechten en intrekking van verordening nr. 163/67/EEG (PB L 145, blz. 47), alsmede over de uitlegging van die bepaling en de artikelen 65 en 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann, R. Schintgens, V. Skouris (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: H. A. Rühl, hoofd-

ministrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 3, leden 1 en 3, van verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie van 28 juni 1995 houdende bepalingen voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovaalbumine, en houdende vaststelling van deze rechten en intrekking van verordening nr. 163/67/EEG, is ongeldig voorzover het bepaalt, dat het daarin genoemde aanvullende recht in beginsel wordt vastgesteld op basis van de representatieve prijs bedoeld in artikel 2, lid 1, van verordening nr. 1484/95 en dat dit recht slechts op basis van de cif-invoerprijs van de betrokken zending wordt vastgesteld, indien de importeur daarom verzoekt.

⁽¹⁾ PB C 352 van 4.12.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 13 december 2001

in zaak C-324/99 (verzoek van het Bundesverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): DaimlerChrysler AG tegen Land Baden-Württemberg⁽¹⁾

(Milieu — Afvalstoffen — Verordening (EEG) nr. 259/93 inzake overbrenging van afvalstoffen — Voorwaarden voor verbod of beperking van uitvoer van afvalstoffen — Nationale regeling die voorziet in verplichting afvalstoffen bij bepaalde instantie aan te bieden)

(2002/C 44/02)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-324/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen DaimlerChrysler AG en Land Baden-Württemberg, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en

uit de Europese Gemeenschap (PB L 30, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, N. Colneric, kamerpresident, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (rapporteur), L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *In geval van overeenkomstig artikel 4, lid 3, sub a-i, van de verordening van (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap-gerecht door de beginselen van nabijheid, voorrang voor nuttige toepassing en zelfverzorging gerechtvaardigde nationale maatregel die de uitvoer van voor verwijdering bestemde afvalstoffen in algemene zin verbiedt, hoeft niet ook nog afzonderlijk te worden getoetst of deze nationale maatregel in overeenstemming is met de artikelen 34 en 36 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 29 EG en 30 EG).*
- 2) *Artikel 4, lid 3, van verordening nr. 259/93 staat niet toe dat een lidstaat die een regeling heeft vastgesteld waarin de verplichting is opgenomen om voor verwijdering bestemde afvalstoffen aan te bieden bij een bepaalde instantie, de voorwaarde stelt dat afvalstoffen die niet aan een onder deze instantie ressorterende centrale inrichting worden toegewezen, slechts naar verwerkingsinstallaties in andere lidstaten mogen worden overgebracht indien de beoogde verwijdering voldoet aan de milieuhygiënische voorschriften van die lidstaat.*
- 3) *De artikelen 3 tot en met 5 van verordening nr. 259/93 verzetten zich ertegen dat een lidstaat met betrekking tot de overbrenging tussen de lidstaten van voor verwijdering bestemde afvalstoffen, voorafgaand aan de in deze verordening voorziene kennisgevingsprocedure toepassing geeft aan een eigen nationale procedure betreffende de aanbidding en de toewijzing van die stoffen.*

(¹) PB C 352 van 4.12.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 13 december 2001

in zaak C-481/99 (verzoek van het Bundesgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Georg Heininger en Helga Heininger tegen Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (¹)

(„Consumentenbescherming — Huis-aan-huisverkoop — Recht van opzegging — Kredietovereenkomst gewaarborgd door zakelijke zekerheid”)

(2002/C 44/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-481/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesgerichtshof (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Georg Heininger

en Helga Heininger en Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 85/577/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de bescherming van de consument bij buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten (PB L 372, blz. 31), en van richtlijn 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet (PB 1987, L 42, blz. 48), zoals gewijzigd bij richtlijn 90/88/EEG van de Raad van 22 februari 1990 (PB L 61, blz. 14), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), J.-P. Puissechet, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: D. Lousterman-Hubeau, afdelingshoofd, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Richtlijn 85/577/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de bescherming van de consument bij buiten verkooppunten gesloten overeenkomsten, moet aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing is op een kredietovereenkomst waarbij een lening wordt toegekend onder voorwaarde dat een zakelijke zekerheid wordt gesteld, als bedoeld in het hoofdgeding, zodat de consument die een dergelijke overeenkomst in één van de in artikel 1 van deze richtlijn bedoelde gevallen heeft gesloten, het bij artikel 5 van de richtlijn ingevoerde recht van opzegging heeft.*
- 2) *Richtlijn 85/577 verzet er zich tegen dat de nationale wetgever voor de uitoefening van het bij artikel 5 van deze richtlijn ingevoerde recht van opzegging een termijn van één jaar te rekenen vanaf het sluiten van de overeenkomst toepast, wanneer de consument niet de in artikel 4 van deze richtlijn voorgeschreven informatie heeft ontvangen.*

(¹) PB C 79 van 18.3.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 13 december 2001

in zaak C-1/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Weigering embargo op Brits rundvlees op te heffen”)

(2002/C 44/04)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-1/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Booss en G. Berscheid), ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: J. E. Collins, bijgestaan door D. Anderson en

M. Hoskins) tegen Franse Republiek (gemachtigden: aanvaankelijk K. Rispal-Bellanger en J.-F. Dobelle, vervolgens R. Loosli-Surrans en J.-F. Dobelle, en daarna R. Loosli-Surrans en G. de Bergues), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan

- beschikking 98/256/EG van de Raad van 16 maart 1998 inzake spoedmaatregelen ter bescherming tegen boviene spongiforme encefalopathie, tot wijziging van beschikking 94/474/EG en tot intrekking van beschikking 96/239/EG (PB L 113, blz. 32), in de versie die voortvloeit uit beschikking 98/692/EG van de Commissie van 25 november 1998 (PB L 328, blz. 28), inzonderheid aan artikel 6 van die beschikking en bijlage III ervan, en aan
- beschikking 1999/514/EG van de Commissie van 23 juli 1999 houdende vaststelling van de datum waarop mag worden begonnen met de verzending, in het kader van de „Date-Based Export Scheme”, van van runderen verkregen producten uit het Verenigd Koninkrijk, op grond van artikel 6, lid 5, van beschikking 98/256 (PB L 195, blz. 42), inzonderheid aan artikel 1 van die beschikking,

en meer in het bijzonder met haar weigering de verkoop op haar grondgebied na 1 augustus 1999 toe te staan van producten die daarvoor in aanmerking komen uit hoofde van voormeld „Date-Based Export Scheme” als bedoeld in artikel 6 en bijlage III van beschikking 98/256, zoals gewijzigd bij beschikking 98/692, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens die twee beschikkingen, inzonderheid krachtens voormelde bepalingen ervan, en krachtens het EG-Verdrag, met name de artikelen 10 EG en 28 EG, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken en N. Colneric, en S. von Bahr, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, L. Sevón (rapporteur), M. Wathelet, R. Schintgen en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Met haar weigering om de maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan
 - beschikking 98/256/EG van de Raad van 16 maart 1998 inzake spoedmaatregelen ter bescherming tegen boviene spongiforme encefalopathie, tot wijziging van beschikking 94/474/EG en tot intrekking van beschikking 96/239/EG, in de versie die voortvloeit uit beschikking 98/692/EG van de Commissie van 25 november 1998, inzonderheid aan artikel 6 van die beschikking en bijlage III ervan, en aan
 - beschikking 1999/514/EG van de Commissie van 23 juli 1999 houdende vaststelling van de datum waarop mag worden begonnen met de verzending, in het kader van de „Date-Based Export Scheme”, van van runderen verkregen producten uit het Verenigd Koninkrijk, op grond van artikel 6, lid 5, van beschikking 98/256/EG, inzonderheid aan artikel 1 ervan,

en meer in het bijzonder met haar weigering om de verkoop op haar grondgebied na 30 december 1999 toe te staan van de aan deze „Date-Based Export Scheme” onderworpen producten die correct zijn gemerkt en geëtiketteerd, is de Franse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens die twee beschikkingen, inzonderheid krachtens de voormelde bepalingen ervan.

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Franse Republiek wordt verwezen in twee derden van de kosten. De Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt verwezen in het andere derde van de kosten.
- 4) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zal zijn eigen kosten dragen.

(¹) PB C 63 van 4.3.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 13 december 2001

in zaak C-79/00 (verzoek van het Tribunal Supremo om een prejudiciële beslissing): Telefónica de España SA tegen Administración General del Estado, in tegenwoordigheid van: Retevisión SA (¹)

(„Richtlijn 97/33/EG — Telecommunicatie — Interconnectie van netwerken — Verplichtingen van organisaties die netwerken verstrekken”)

(2002/C 44/05)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-79/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunal Supremo (Spanje), in het aldaar aanhangige geding tussen Telefónica de España SA tegen Administración General del Estado, in tegenwoordigheid van: Retevisión SA, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 4, lid 2, en 9, lid 2, van richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) (PB L 199, blz. 32), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 4, lid 2, en 9, lid 2, van richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP), moeten aldus moeten worden uitgelegd, dat zij zich niet ertegen verzetten dat de lidstaten de nationale regelgevende instanties toestaan, een exploitant met een aanzienlijke macht op de markt *ex ante* de verplichting op te leggen de overige exploitanten toegang tot het abonneenet te verlenen en deze exploitanten interconnectie te bieden in de plaatselijke schakelcentrales en in de hogere schakelcentrales.

(¹) PB C 135 van 13.5.2000.

- 1) Verklaart nietig verordening (EG) nr. 2772/1999 van de Raad van 21 december 1999 tot vaststelling van de algemene bepalingen voor een verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees.
- 2) Verstaat dat de gevolgen van de bepalingen van de bestreden verordening ter uitvoering waarvan de lidstaten besluiten hebben kunnen nemen waaromtrent onzekerheid zou kunnen ontstaan, als gehandhaafd moeten worden beschouwd.
- 3) Verwijst de Raad van de Europese Unie in de kosten.
- 4) Verstaat dat het Koninkrijk Spanje en de Commissie van de Europese Gemeenschappen hun eigen kosten zullen dragen.

(¹) PB C 135 van 13.5.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 13 december 2001

in zaak C-93/00: Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie (¹)

(Verordening (EG) nr. 2772/1999 — Etiketteringsregeling voor rundvlees — Bevoegdheid van Raad)

(2002/C 44/06)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-93/00, Europees Parlement (gemachtigden: C. Pennera en E. Waldherr) tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: G. Maganza en J. Monteiro), ondersteund door Koninkrijk Spanje (gemachtigde: R. Silva de Lapuerta) en door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Berscheid), betreffende een beroep tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 2772/1999 van de Raad van 21 december 1999 tot vaststelling van de algemene bepalingen voor een verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees (PB L 334, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, kamerpresidenten, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón (rapporteur), M. Wathelet, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 13 december 2001

in zaak C-131/00 (verzoek van het Länsrätten i Norrbottens län om een prejudiciële beslissing): Ingemar Nilsson tegen Länsstyrelsen i Norrbottens län (¹)

(„Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EEG) nr. 3508/92 — Verordening (EEG) nr. 3887/92 — Geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen — Uitvoeringsbepalingen — Register van dieren niet bijgehouden door exploitant — Sancties”)

(2002/C 44/07)

(Procestaal: Zweeds)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-131/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van Länsrätten i Norrbottens län (Zweden), in het aldaar aanhangig geding tussen Ingemar Nilsson en Länsstyrelsen i Norrbottens län, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 5 van verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27 november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 355,

blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: S. von Bahr, president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón (rapporteur) en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 5 van verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27 november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen, gelezen in samenhang met richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren, en de artikelen 6, lid 5, en 13 van verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1648/95 van de Commissie van 6 juli 1995, moet aldus worden uitgelegd dat de omstandigheid dat in het door de exploitant bijgehouden register van de dieren geen gegevens zijn ingeschreven, behoudens overmacht volstaat om hem het recht op de compenserende vergoeding te doen verliezen.

(¹) PB C 163 van 10.6.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

13 december 2001

In zaak C-206/00 (verzoek van het Tribunal administratif de Châlons-en-Champagne om een prejudiciële beslissing): Henri Mouflin tegen Recteur de l'académie de Reims(¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Toepasselijkheid van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) of van richtlijn 79/7/EEG — Franse regeling inzake burgerlijke en militaire rustpensioenen — Recht op rustpensioenen met onmiddellijke ingang alleen voor vrouwelijke ambtenaren”)

(2002/C 44/08)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-206/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunal administratif de Châlons-en-Champagne (Frankrijk), in het aldaar aanhangige

geding tussen Henri Mouflin en Recteur de l'académie de Reims, in tegenwoordigheid van: Syndicat général de l'Éducation Nationale et de la Recherche publique CFDT de la Marne (SGEN CFDT 51), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) en richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB 1979, L 6, blz. 24), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen en V. Skouris (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De ingevolge een regeling als de Franse rustpensioenregeling voor ambtenaren uitgekeerde pensioenen vallen binnen de werkingssfeer van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG).

Een nationale bepaling als artikel L. 24-I-3, sub b, van de Franse Code des pensions civiles et militaires de retraite is in strijd met het in artikel 119 EG-Verdrag neergelegde beginsel van gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers, voorzover daarbij het recht op een rustpensioen met onmiddellijke ingang alleen wordt toegekend aan vrouwelijke ambtenaren wier echtgenoot invalide of ongeneeslijk ziek is en dus geen beroepswerkzaamheden meer kan uitoefenen, waardoor mannelijke ambtenaren die zich in dezelfde situatie bevinden van dit recht worden uitgesloten.

(¹) PB C 211 van 22.7.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 13 december 2001

in zaak C-340/00 P: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Michel Cwik(¹)

(Hogere voorziening — Ambtenaren — Artikel 17, tweede alinea, van Statuut — Vrijheid van meningsuiting — Grenzen — Motivering)

(2002/C 44/09)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-340/00 P, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall, bijgestaan door D. Waelbroeck), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van

het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 14 juli 2000, Cwik/Commissie (T-82/99, JurAmbt. blz. I-A-155 en II-713), strekkende tot vernietiging van dit arrest, andere partij bij de procedure: Michael Cwik, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, kamerpresidenten, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet (rapporteur), R. Schintgen en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Wijst de hogere voorziening af.*
- 2) *Verwijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.*

(¹) PB C 335 van 25.11.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 13 december 2001

in zaak C-372/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 96/48/EG — Interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem”)

(2002/C 44/10)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-372/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Wolfcarius) tegen Ierland (gemachtigde: D. J. O'Hagan), betreffende een verzoek om vast te stellen dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 96/48/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem (PB L 235, blz. 6), de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, L. Sevón (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet binnen de voorgeschreven termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 96/48/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem, is Ierland de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *Ierland wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 355 van 9.12.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 13 december 2001

in zaak C-446/00 P: Pascual Juan Cubero Vermurie tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Hogere voorziening — Ambtenaren — Bevordering — Mobiliteit”)

(2002/C 44/11)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-446/00 P, Pascual Juan Cubero Vermurie, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door E. Boigelot, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 3 oktober 2000, Cubero Vermurie/Commissie (T-187/98, JurAmbt. blz. I-A-195 en II-885), strekkende tot vernietiging van dat arrest en tot toewijzing van het door rekwirant in eerste aanleg gevorderde, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: C. Berardis-Kayser, bijgestaan door B. Wägenbauer), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Derde kamer, J.-P. Puissochet en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Wijst de hogere voorziening af.*
- 2) *Verwijst Cubero Vermurie in de kosten.*

(¹) PB C 45 van 10.2.2001.

Verzoek van de Corte di Appello di Genova van 15 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Ministero delle Finanze en Eurico Italia SpA

(Zaak C-467/01)

(2002/C 44/12)

De Corte di Appello di Genova heeft bij beschikking van 15 november 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 december 2001, in het geding tussen Ministero delle Finanze en Eurico Italia SpA, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet — op grond van het bepaalde in de artikelen 47, lid 4, en 48 van verordening EEG nr. 3665/87⁽¹⁾ — worden aangenomen dat: a) de bijkomende termijnen die aan de exporteur kunnen worden toegestaan in geen geval de maximale duur van 18 maanden kunnen overschrijden; dan wel b) dat integendeel de vermindering met 15 % alleen geldt voor het geval van overschrijding met meer dan zes maanden van de gewone termijn en van de eventueel aan de exporteur toegestane bijkomende termijn?
2. Indien de uitlegging sub b) in de voorgaande vraag juist is, bestaan er dan op grond van de twee genoemde artikelen maximale tijdslimieten — gelet op de verschillende factoren, waaronder de in de motivering van deze beschikking genoemde factoren die in gemeenschapsrechtelijk opzicht van belang kunnen zijn — waarbinnen bijkomende termijnen kunnen worden toegestaan?
3. Voor het geval de uitlegging onder b) in vraag 1 juist is, welke zijn dan de maximale tijdslimieten en, derhalve welke zijn de bijkomende termijnen op grond van de twee hiervoor genoemde bepalingen?
4. Indien de uitlegging sub b) van vraag 1 juist is, kan dan de particulier op grond van de twee hiervoor genoemde artikelen een juridisch beschermde aanspraak maken op vaststelling van bijkomende termijnen in een bepaalde mate (die als redelijk wordt beschouwd, gelet op de moeilijkheid om zich de vereiste documenten te verschaffen)?
5. Indien de uitlegging onder b) van vraag 1 juist is, kan dan de nationale rechter op grond van de twee hiervoor genoemde artikelen — in het geval de overheid geen bijkomende termijn heeft toegestaan — het recht van de exporteur (die de nodige moeite heeft gedaan om zich de documenten te verschaffen en deze in te dienen binnen

de termijn van 12 maanden bedoeld in artikel 47, lid 2, van de verordening) op bijkomende termijnen erkennen en de duur daarvan bepalen naargelang de tijd die metterdaad gemoeid was met de verkrijging en de indiening van de vereiste documenten?

⁽¹⁾ PB L 351 van 14.12.1987, blz. 1.

Verzoek van Tribunale Civile e Penale di Trento van 6 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Francesca Caprini en Conservatore C.C.I.A.A.

(Zaak C-485/01)

(2002/C 44/13)

Het Tribunale Civile e Penale di Trento heeft bij beschikking van 6 december 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 december 2001, in het geding tussen Francesca Caprini en Conservatore C.C.I.A.A. het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Verzet richtlijn 86/63/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten zich tegen een nationale wetgeving die de inschrijving van de handelsagent in het ondernemingsregister afhankelijk stelt van diens inschrijving op een daartoe bestemde lijst?”

⁽¹⁾ PB L 382 van 31.12.1986, blz. 17.

Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden van 14 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de gemeente Leusden en de Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-487/01)

(2002/C 44/14)

De Hoge Raad der Nederlanden heeft bij arrest van 14 december 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 17 december 2001, in het geding tussen de gemeente Leusden en de Staatssecretaris van Financiën het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verzetten de artikelen 20, lid 2, en 17 van de Zesde richtlijn⁽¹⁾, dan wel de Europeesrechtelijke vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginselen zich ertegen dat — in een geval waarin geen sprake is van fraude of misbruik noch van wijziging van voorgenomen gebruik, als bedoeld in de punten 50 en 51 van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak *Schloßstraße*⁽²⁾ — de door een belastingplichtige in aftrek gebrachte BTW die hij heeft voldaan voor een (onroerend) goed dat aan hem is geleverd met het oog op de (aan de BTW onderworpen) verhuur van dat goed, op de enkele grond dat de belastingplichtige ten gevolge van een wetwijziging niet meer het recht heeft om voor die verhuur van de vrijstelling af te zien, voor de op het moment van het vervallen van die keuzemogelijkheid (in casu feitelijk 1 januari 1996) nog niet verstreken jaren van de herzieningsperiode op de voet van voormeld artikel 20, lid 2, wordt herzien?
2. Blijft, zo het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt, de wetwijziging alleen ten aanzien van de in vraag 1 bedoelde in aftrek gebrachte belasting buiten toepassing of mede — totdat de herzieningsperiode is verstreken — ten aanzien van het (met toepassing van het bepaalde in artikel 13, C, van de Zesde richtlijn) belast zijn van de in vraag 1 bedoelde verhuur?

(1) Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB 1977, L 145, blz. 1).

(2) Arrest van 08.06.2000 in de zaak C-396/98.

Hogere voorziening, op 19 december 2001 ingesteld door Dieckmann & Hansen GmbH tegen het arrest, op 23 oktober 2001 in zaak T-155/99 tussen Dieckmann & Hansen GmbH en Commissie van de Europese Gemeenschappen gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer)

(Zaak C-492/01 P)

(2002/C 44/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 december 2001 hogere voorziening ingesteld door Dieckmann & Hansen GmbH, vertegenwoordigd door H.-J. Rabe, van het advocatenkantoor Latham & Watkins Schön Nolte, Warburgstraße 50, D-20354 Hamburg, tegen het arrest, op 23 oktober 2001 in zaak T-155/99 tussen Dieckmann & Hansen GmbH en Commissie van de Europese Gemeenschappen gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 23 oktober 2001 te vernietigen;
2. de Commissie te veroordelen aan verzoekster een bedrag te betalen van DM 8 725 320,45, vermeerderd met 8 % rente vanaf de datum van instelling van het beroep;
3. vast te stellen dat de Commissie verplicht is verzoekster alle verdere schade te vergoeden die zij heeft geleden doordat zij wegens het invoerverbod voor kaviaar uit Kasachstan per 31 december 1999 haar personeel heeft moeten ontslaan en haar economische activiteit heeft moeten beëindigen;
4. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

— Ten onrechte gaat het Gerecht ervan uit, dat de Commissie bij de vaststelling van beschikking 1999/244/EG⁽¹⁾, waarbij Kasachstan werd doorgehaald op de lijst van derde landen, over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikte, wat tot gevolg heeft dat alleen een voldoende gekwalificeerde schending van het beginsel van behoorlijk bestuur waarop rekwirante zich kan beroepen, grond kan opleveren voor een schadevergoedingsplicht van de Commissie. Bedoelde beschikking is gebaseerd op de machtigingsgrondslag van artikel 2, lid 3, van beschikking 95/408/EG van de Raad, dat qua voorwaarden en inhoud in samenhang met lid 2 voorziet in bepaalde, nauwkeurig omschreven criteria, waaraan de Commissie zich heeft te houden. De Commissie moet vaststellen of de autoriteiten van het derde land garanties hebben gegeven die minstens overeenkomen met de garanties als bedoeld in richtlijn 91/493/EEG van de Raad, en of die garanties nog steeds geldig zijn.

Wat met betrekking tot deze garanties wordt vastgesteld, moet gebaseerd zijn op concrete omstandigheden, die in richtlijn 91/493 van de Raad zijn gepreciseerd, en op de voorwaarden waaronder de uit het derde land ingevoerde producten worden geproduceerd en verkocht, met name de naleving van de hygiënische normen bij de productie, welke normen ter bescherming van de gezondheid van de consument zijn vastgesteld. Of aan deze voorwaarden is voldaan, moet in concreto worden vastgesteld. Bij deze vaststelling bestaat geen marge voor overwegingen inzake landbouw- of economisch beleid.

— Het Gerecht heeft evenwel niet vastgesteld, dat de Commissie de grenzen waarbinnen haar discretionaire bevoegdheid dient te blijven, kennelijk en ernstig heeft overschreden. De door de Commissie aangestelde veterinaire deskundigen hebben in hun rapport weliswaar verklaard, dat hun beoordeling van de „algemene situatie

- in Kasachstan met betrekking tot de geldende veterinaire voorschriften, het hygiënebeleid en de veterinaire keuringen” ook geldt voor kaviaar, doch haar vaststellingen hadden alleen betrekking op de productie van paardenvlees en zanderfilets. De Commissie heeft het veterinair comité een voorstel voorgelegd zonder zelf over te gaan tot controle en toetsing, en zonder het rapport van de deskundigen over te leggen.
- Verder heeft het Gerecht niet aanvaard, dat de Commissie ook het beginsel van de bescherming van verzoeksters gewettigd vertrouwen kennelijk heeft geschonden. Na de publicatie van beschikking 1999/136 van de Commissie van 28 januari 1999 (PB 18.2.1999) was de invoer van kaviaar uit Kasachstan nog steeds toegelaten (lijst II). Daarop sloot verzoekster begin maart 1999 overeenkomsten voor de levering van kaviaar uit Kasachstan voor het seizoen 1999. In januari 1999, en in ieder geval vóór 18 februari 1999, was de Commissie evenwel reeds op de hoogte van de conclusies van het inspectierapport, op grond waarvan zij de vergadering van 23 februari 1999 van het veterinair comité een ontwerp heeft voorgelegd, dat voorzag in de schrapping op lijst II. Gelet op het geringe aantal betrokken importeurs, was het voor de Commissie niet moeilijk geweest deze ondernemingen te informeren over de haar in januari reeds bekende resultaten van het controlebezoek en over de daaruit voor de kaviaarimport eventueel voortvloeiende gevolgen.

(¹) Beschikking 1999/244/EG van de Commissie van 26 maart 1999 houdende wijziging van beschikking 97/296/EG tot vaststelling van de lijst van derde landen waaruit invoer van visserijproducten voor menselijke consumptie is toegestaan, PB 1999, L 91, blz. 37.

Beroep, op 21 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-496/01)

(2002/C 44/16)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 december 2001 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Franse Republiek,

- door te bepalen dat in andere lidstaten gevestigde laboratoria voor medisch-biologische analyses hun exploitatiezetel op het Franse grondgebied moeten hebben om de noodzakelijke bedrijfsvergunning te krijgen;
- door te bepalen dat de kosten voor medisch-biologische analyses, verricht door een in een andere lidstaat gevestigd laboratorium voor medisch-biologische analyses, niet voor vergoeding in aanmerking komen,

de krachtens de artikelen 43 en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Beperking op artikel 43 EG, doordat de voor de werking van een laboratorium voor medisch-biologische analyses vereiste administratieve vergunning (artikel L 757 van de Code de la Santé Publique) slechts kan worden afgegeven door de prefect van het departement waar het laboratorium moet worden geëxploiteerd (artikel 15 van decreet nr. 76-1004). Deze bepaling maakt het onmogelijk, een vestiging in de vorm van een bijkantoor of een agentschap te openen. De Commissie betwist niet, dat een lidstaat een vergunningstelsel voor de activiteiten van een laboratorium kan invoeren. Een dergelijk stelsel moet echter rekening houden met de voorschriften en waarborgen waaraan reeds in een andere lidstaat van vestiging is voldaan, zonder uit te sluiten dat in de eerste lidstaat een hogere graad van bescherming van de volksgezondheid kan bestaan. Anders zou de niet-inaanmerkingneming van de waarborgen waaraan reeds in een andere lidstaat is voldaan, leiden tot een situatie waarin voor de vergunningsaanvraag stappen moeten worden gedaan die, gezien de vergunning die het buitenlandse laboratorium reeds in zijn lidstaat van vestiging heeft gekregen, overbodig zijn. Een dergelijke situatie is in strijd met het evenredigheidsbeginsel, volgens hetwelk de nagestreefde doelstellingen met de minst restrictieve middelen moeten worden bereikt.

- Beperking op de artikelen 43 en 49 EG, doordat de Franse regeling (artikel R 332-3 van de Code de la Sécurité Sociale) de financiële bijdrage van de ziekenfondsen beperkt tot uitzonderlijke gevallen, namelijk wanneer de verzekerde heeft bewezen dat hij op het Franse grondgebied niet de passende zorgen kan ontvangen. Dat geval doet zich niet voor, wat de laboratoria voor medisch-biologische analyses betreft. Dit vormt een belemmering van zowel het vrij verrichten van diensten (geval waarin een buitenlands laboratorium geen vestiging in Frankrijk heeft), als het recht om nevenvestigingen op te richten (geval waarin een laboratorium een nevenvestiging heeft, waar de analyses echter niet worden verricht).

De Commissie is van mening, dat die beperkingen niet worden gerechtvaardigd door redenen van met name volksgezondheid. De door de richtlijnen van de Raad (93/16/EEG, 85/432/EEG,

78/1026/EEG en 78/1027/EEG) geboden waarborgen verzekeren in ruime mate de kwaliteit van de medische diensten. Specifieke maatregelen die de fundamentele vrijheden van het Verdrag beperken, moeten dus uitzonderlijk zijn en omstandig worden gerechtvaardigd door bijzondere redenen. Wat met name de controles betreft, staat niets eraan in de weg, dat de in andere lidstaten gevestigde laboratoria zich bij de vergunningsaanvraag op vrijwillige basis naar de Franse normen voegen, of dat Franse inspecteurs zich naar het buitenland begeven, voorzover de betrokken laboratoria vrijwillig met die controle instemmen.

Verzoek van het Tribunal d'arrondissement de Luxembourg van 19 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Zita Modes SARL en Administration de l'enregistrement et des domaines

(Zaak C-497/01)

(2002/C 44/17)

Het Tribunal d'arrondissement de Luxembourg heeft bij beschikking van 19 december 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 december 2001, in het geding tussen Zita Modes SARL en Administration de l'enregistrement et des domaines, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 5, lid 8, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie

van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat het volstaat dat een algemeenheid van goederen aan een belastingplichtige wordt overgedragen opdat de handeling niet is onderworpen aan de belasting over de toegevoegde waarde, ongeacht de activiteit van de belastingplichtige of het gebruik dat hij van de overgedragen goederen maakt?

2. In geval van een ontkennend antwoord op de eerste vraag, moet artikel 5, lid 8, van de Zesde richtlijn dan aldus worden uitgelegd dat onder de overdracht van een algemeenheid van goederen aan een belastingplichtige moet worden begrepen de overdracht van het geheel of een gedeelte van een bedrijf aan een belastingplichtige die de gehele activiteit van de overdragende onderneming of de activiteit in de bedrijfstak die overeenstemt met het overgedragen gedeelte van de algemeenheid voortzet, of moet hieronder eenvoudigweg worden begrepen de overdracht van het geheel of een gedeelte van een algemeenheid van goederen aan een belastingplichtige die de gehele activiteit van de overdrager of een deel daarvan voortzet zonder dat er sprake is van de overdracht van een bedrijf of een tak van een bedrijf?
3. In geval van een bevestigend antwoord op één van de onderdelen van de tweede vraag, eist artikel 5, lid 8, — of staat het een staat toe te eisen — dat de activiteit van de verkrijger wordt uitgeoefend overeenkomstig de voorgescreven vestigingsvergunning die door de bevoegde instantie voor die activiteit of activiteitstak is afgegeven, met dien verstande dat de betrokken activiteit moet behoren tot het legaal economisch circuit in de zin van de rechtspraak van het Hof?

⁽¹⁾ PB L 145, van 13.6.1997, blz. 1.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 22 november 2001

in zaak T-139/98: *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen*⁽¹⁾

(„Mededinging — Artikel 86 EG-Verdrag (thans artikel 82 EG) — Misbruik van machtspositie — Italiaanse sigarettensector — Distributieovereenkomst — Onrechtmatige bedingen — Onrechtmatige gedragingen — Verlaging van geldboete”)

(2002/C 44/18)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-139/98, *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)*, vertegenwoordigd door P. G. Ferri en D. Del Gaizo, avvocati dello Stato, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Marengo en L. Pignataro), ondersteund door Rothmans International Europe BV, gevestigd te Amsterdam (Nederland), vertegenwoordigd door S. Crosby, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, en JT International BV, voorheen R. J. Reynolds International BV, gevestigd te Hilversum (Nederland), vertegenwoordigd door O. W. Brouwer, J.-N. Louis en T. Janssens, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een beroep, primair strekkende tot nietigverklaring van beschikking 98/538/EG van de Commissie van 17 juni 1998 inzake een procedure op grond van artikel 86 van het EG-Verdrag (IV/36.010-F3 — *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato*) (PB L 252, blz. 47), en, subsidiair, tot verlaging van de opgelegde geldboete, heeft het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Lindh, president, R. García-Valdecasas en J. D. Cooke, rechters; griffier: E. Sheehan, referendaris, op 22 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst AAMS in de kosten van de Commissie en van interveniënten, alsmede in haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 358 van 21.11.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 18 september 2001

in zaak T-112/99, *Métropole télévision (M6) e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen*⁽¹⁾

(*Beroep tot nietigverklaring — Mededinging — Betaaltelevisie — Gemeenschappelijke onderneming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Artikel 85, lid 1, van Verdrag — Negatieve verklaring — nevenrestrictie — Rule of reason — Artikel 85, lid 3, van Verdrag — Ontheffingsbeschikking — Duur*)

(2002/C 44/19)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-112/99, *Métropole télévision (M6)*, gevestigd te Neuilly-sur-Seine (Frankrijk), Suez-Lyonnaise des eaux, gevestigd te Nanterre (Frankrijk), France Télécom, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door D. Théophile, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, en *Télévision française 1 SA (TF1)*, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door P. Dunaud en P. Elsen, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. Gippini Fournier en K. Wiedner), ondersteund door CanalSatellite, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door L. Cohen-Tanugi en F. Brunet, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een beroep tot nietigverklaring van de artikelen 2 en 3 van beschikking 1999/242/EG van de Commissie van 3 maart 1999 in een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/36.237 — TPS) (PB L 90, blz. 6), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, K. Lenaerts en M. Jaeger, rechters, griffier: D. Christensen, administrateur, op 18 september 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Verzoeksters zullen hun eigen kosten dragen, alsmede de kosten van verweerster en interveniënte.

⁽¹⁾ PB C 226 van 7.8.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 15 november 2001

in zaak T-128/99: Signal Communications Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Woord TELEYE — Aanvraag met beroep op voorrang van ouder merk TELEEYE — Verzoek tot verbetering — Wezenlijke wijziging van merk”)

(2002/C 44/20)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-128/99, Signal Communications Ltd, gevestigd te Hong Kong (China), vertegenwoordigd door J. Grayston en A. Bywater, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: F. López de Rego en G. Humphreys), betreffende een beroep tot vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 24 maart 1999 (zaak R 219/1998-1) die op 25 maart 1999 aan verzoekster is betekend, heeft het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, R. M. Moura Ramos en V. Tiili, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 15 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 24 maart 1999 (zaak R 219/1998-1).
- 2) Verwijst het Bureau in zijn eigen kosten alsook in die van verzoekster.

⁽¹⁾ PB C 226 van 7.8.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 15 november 2001

in zaak T-194/99: Cristiano Sebastiani tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Bevordering — Beoordelingsrapport — Geen — Vergelijking van verdiensten)

(2002/C 44/21)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-194/99, Cristiano Sebastiani, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, G.-F. Parmentier en V. Peere, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Berardis-Kayser en D. Waelbroeck), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie om verzoeker bij de bevorderingsronde 1998 niet tot de rang A 6 te bevorderen, heeft het Gerecht (P. Mengozzi, alleensprekend rechter); griffier: J. Palacio González, administrateur, op 15 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig het besluit van de Commissie om verzoeker bij de bevorderingsronde 1998 niet tot de rang A 6 te bevorderen.
- 2) Verwijst de Commissie in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 314 van 30.10.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 15 november 2001

in zaak T-142/00: Michel Van Huffel tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Toegang tot interne vergelijkende onderzoeken — Opdrachten — Aankondiging van vergelijkend onderzoek — Toelatingsvoorwaarde dat sollicitant onder Statuut of Regeling andere personeelsleden werkzaam is)

(2002/C 44/22)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-142/00, Michel Van Huffel, tijdelijke functionaris van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Chaumont-Gistoux (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis

en V. Peere, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall, F. Clotuche-Duvieusart en D. Waelbroeck), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/TA/99 om verzoeker niet tot het examen van dat vergelijkend onderzoek toe te laten, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, president, V. Tiili en R. M. Moura-Ramos, rechters; griffier: S. Haukka, referendaris, op 15 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 247 van 26.8.2000.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 19 september 2001

in zaak T-64/99 DEP, UK Coal plc tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen(¹)

(„*Begroting van kosten*”)

(2002/C 44/23)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-64/99 DEP, UK Coal plc, voorheen RJB Mining plc, gevestigd te Harworth (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door J. Lawrence, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K-D. Borchardt en N. Khan), betreffende een verzoek om begroting van de kosten die verweerster aan verzoekster moet betalen op grond van de beschikking van het Gerecht van 25 juli 2000, RJB Mining/Commissie (T-64/99, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie); heeft het Gerecht (Tweede kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: A. W. H. Meij, president, K. Lenaerts, A. Potocki, M. Jaeger en J. Pirrung, rechters; griffier: H. Jung, op 19 september 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het totale bedrag van de kosten die verzoekster in zaak T-64/99 kan invorderen, wordt bepaald op 13 000 GBP.

(¹) PB C 160 van 5.6.1999.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 september 2001

in zaak T-270/99, Polyxeni Tessa en Andreas Tesas tegen Raad van de Europese Unie (¹)

(*Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Beschikking van Raad op grond van artikel 93, lid 2, derde alinea, EG-Verdrag (thans artikel 88, lid 2, derde alinea, EG) — Niet-ontvankelijkheid*)

(2002/C 44/24)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-270/99, Polyxeni Tessa en Andreas Tesas, wonende te Larissa (Griekenland), vertegenwoordigd door A. Tesas, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Carbery en D. Zachariou), ondersteund door Helleense Republiek (gemachtigden: I. Chalkias en P. Mylonopoulos), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Raad van 15 november 1998 betreffende de overname door de Helleense Republiek van de schulden van bepaalde landbouwcoöperaties en andere landbouwondernemingen bij de Griekse Landbouwbank, heeft het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos en J.D. Cooke, rechters; griffier: H. Jung, op 11 september 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoeksters zullen hun eigen kosten dragen, alsmede de kosten van verweerder.*
- 3) *De Helleense Republiek zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 63 van 4.3.2000.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE
AANLEG**

van 19 september 2001

**in de zaken T-54/00 en T-73/00, Federación de Cofradías
de Pescadores de Guipúzcoa e.a. tegen Raad van de
Europese Unie⁽¹⁾**

(Visserij — Bescherming van de visbestanden — Uitwisseling van vangstquota — Overdracht van aan Portugese Republiek toegekend vangstquotum voor ansjovis — Beroep tot nietigverklaring — Exceptie van onwettigheid — Ontvankelijkheid)

(2002/C 44/25)

(Procestaal: Spaans)

In de zaken T-54/00, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa, gevestigd te San Sebastián (Spanje), Federación de Cofradías de Pescadores de Vizcaya, gevestigd te Bilbao (Spanje), Federación de Cofradías de Pescadores de Cantabria, gevestigd te Santander (Spanje), en 59 andere verzoekers, en T-73/00, Nicolás Martínez Rey en anderen, gevestigd te Ares, La Coruña (Spanje), Porvenir Numero Cuatro, SL, gevestigd te Riviera, La Coruña, Hermanos Deza, SL, gevestigd te Sanxenxo, Pontevedra (Spanje), vertegenwoordigd door J. R. García-Gallardo Gil-Fournier en M. D. Domínguez Pérez, advocaten, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Carberry, I. Diez Parra en M. Sims-Robertson), ondersteund door de Europese Commissie (gemachtigden: T. van Rijn en J. Guerra Fernández) betreffende een verzoek om nietigverklaring van de negende rubriek van bijlage I D bij verordening (EG) nr. 2742/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling, voor het jaar 2000, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voorts van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften, en tot wijziging van verordening (EG) nr. 66/98 (PB L 341, blz. 1), en anderzijds nietig te verklaren punt 1, 1.1, sub i, van bijlage IV bij verordening nr. 685/95 van de Raad van 27 maart 1995 betreffende het beheer van de visserij-inspanningen voor bepaalde vangstgebieden en visbestanden van de Gemeenschap (PB L 71, blz. 5), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, en K. Lenaerts en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 19 september 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De zaken T-54/00 en T-73/00 worden voor de beschikking gevoegd.
- 2) De beroepen als kennelijk niet-ontvankelijk verworpen.

3) Verzoeksters worden in hun eigen kosten en in die van de Raad verwezen.

4) De Commissie zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 135 van 13.5.2000 en C 163 van 10.6.2000.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET
GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 8 oktober 2001

**in zaak T-236/00 R II: Gabriele Stauner en anderen tegen
Europees Parlement en Commissie van de Europese
Gemeenschappen**

(Procedure in kort geding — Kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Commissie — Artikel 197 EG — Artikelen 108 en 109 Reglement voor de procesvoering — Ontvankelijkheid)

(2002/C 44/26)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-236/00 R II, Gabriele Stauner, wonende te Wolfratshausen (Duitsland), Freddy Blak, wonende te Næstved (Denemarken), Heide Rühle, wonende te Stuttgart (Duitsland), Esko Olavi Seppänen, wonende te Helsinki, Bart Staes, wonende te Antwerpen (België), leden van het Europees Parlement, vertegenwoordigd door J. Sedemund en T. Lübbig, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Europees Parlement (gemachtigden: C. Pennera en M. Berger) en Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: U. Wölker en X. Lewis), betreffende een verzoek krachtens de artikelen 108 en 109 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht om opschorting van de uitvoering van de punten 3.2, eerste streepje, en 3.3 van bijlage 3 bij het Kaderakkoord van 5 juli 2000 over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Commissie (PB C 121, blz. 122), en om andere voorlopige maatregelen, heeft de president van het Gerecht op 8 oktober 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET
GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 15 juni 2001

in zaak T-339/00 R, Bactria Industriehygiene-Service GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(„Kort geding — Verordening nr. 1896/2000 — Richtlijn 98/8/EG — Spoedeisendheid — Afwezigheid”)

(2002/C 44/27)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-339/00 R, Bactria Industriehygiene-Service GmbH, gevestigd te Kirchheimbolanden (Duitsland), vertegenwoordigd door K. Van Maldegem en C. Mereu, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Wainwright en L. Ström), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de artikelen 6, leden 2 en 3, en 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 1896/2000 van de Commissie van 7 september 2000 inzake de eerste fase van het in artikel 16, lid 2, van richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende biociden bedoelde programma (PB L 228, blz. 6), heeft de president van het Gerecht op 15 juni 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE
AANLEG**

van 25 oktober 2001

**in zaak T-354/00: Métropole télévision SA (M6) tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾**

(Mededinging — Afwijzing van klacht — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Beschikking houdende bevestiging van niet binnen termijn bestreden beschikking — Niet-ontvankelijkheid)

(2002/C 44/28)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-354/00, Métropole télévision Sa (M6), gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door D. Théophile, advocaat, domici-

lie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K. Wiedner en B. Mongin), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 12 september 2000 houdende afwijzing van een door verzoekster op 6 maart 2000 ingediende klacht, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura-Ramos, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 25 oktober 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoekster wordt verwezen in de kosten.*
- 3) *Op het verzoek tot tussenkomst van de Europese Radio Unie behoeft niet te worden beslist.*

⁽¹⁾ PB C 79 van 10.3.2001.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET
GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 2 augustus 2001

**in zaak T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Staatssteun — Procesbelang — Spoedeisendheid)

(2002/C 44/29)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH, gevestigd te Halsbrücke (Duitsland), vertegenwoordigd door P. von Woedtke, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Kreuzsitz en V. Di Bucci), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking C (2001) 1028 van de Commissie van 28 maart 2001 inzake staatssteun van de Bondsrepubliek Duitsland ten gunste van EFBE Verwaltungs GmbH & Co Management KG (thans Lintra Beteiligungsholding GmbH, holding omvattende Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH; LandTechnik Schlüter GmbH; ILKA MAFA Kältetechnik GmbH; SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH; SKL Spezialapparatebau GmbH; Magdeburger Eisengießerei GmbH; Saxonia Edelmetalle GmbH en Gothaer Fahrzeugwerk GmbH), heeft de president van het Gerecht op 2 augustus 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 12 september 2001

in zaak T-139/01 R: Comafrika SpA en Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Procedure in kort geding — Gemeenschappelijke marktordening voor bananen — Toekenning van invoercertificaten — Toelaatbaarheid — Voorwaarden voor toekenning van voorlopige maatregelen — Voorlopig karakter van gevraagde maatregelen)

(2002/C 44/30)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-139/01 R, Comafrika SpA, gevestigd te Genua (Italië), en Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co, gevestigd te Hamburg (Duitsland), vertegenwoordigd door B. O'Connor, solicitor, en P. B. G. Martin, barrister, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: X. Lewis en C. Van der Hauwaert), betreffende een verzoek om opschorting van de uitvoering van verordening (EG) nr. 896/2001 van de Commissie van 7 mei 2001 houdende toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad ten aanzien van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap, en verordening (EG) nr. 1121/2001 van de Commissie van 7 juni 2001 tot vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die moeten worden toegepast op de referentiehoeveelheid van elke traditionele marktdeelnemer in het kader van de tariefcontingenten voor de invoer van bananen, heeft de president van het Gerecht van eerste aanleg op 12 september 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek om voorlopige maatregelen wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 22 oktober 2001

in zaak T-141/01 R: Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Procedure in kort geding — Fumus boni juris — Spoedeisendheid — Intrekking van financiële bijstand van Gemeenschap)

(2002/C 44/31)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-141/01 R, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, gevestigd te Barcelona (Spanje), vertegenwoordigd door M. C. Belard-Kopke Marques-Pinto, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: L. Visaggio en S. Pardo Quintillán), betreffende een verzoek om opschorting van de uitvoering van beschikking C (1999) 534 van de Commissie van 4 maart 1999 houdende intrekking van financiële bijstand van de Gemeenschap, heeft de president van het Gerecht op 22 oktober 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 18 oktober 2001

in zaak T-196/01 R: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Procedure in kort geding — EOGFL — Intrekking van financiële bijstand — Spoedeisendheid — Geen)

(2002/C 44/32)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-196/01 R, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, vertegenwoordigd door D. Nikopoulos, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Condou-Durande), betreffende een verzoek tot opschorting van de uitvoering van beschikking C (2001) 1284 van de Commissie van 8 juni 2001 houdende intrekking van financiële bijstand van de Gemeenschap, heeft de president het Gerecht op 18 oktober 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep, op 2 november 2001 ingesteld door Aslantrans AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-282/01)

(2002/C 44/33)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 november 2001 beroep tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Aslantrans AG, Rickenbach bei Wil (Zwitserland), vertegenwoordigd door J. Weigell, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 18 juli 2001 houdende vaststelling dat de terugbetaling van de invoerrechten door de Bondsrepubliek Duitsland aan verzoekster niet gerechtvaardigd is (REM 19/00), nietig te verklaren en de Bondsrepubliek Duitsland krachtens artikel 908, lid 3, van verordening (EG) nr. 2454/93⁽¹⁾ te machtigen verzoekster overeenkomstig haar verzoek van 28 mei 1998 de reeds betaalde rechten ter hoogte van DM 395 392,01 terug te betalen;
- verweerster in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft in mei 1997 bij een douanekantoor in België 12 110 000 stuks sigaretten voor extern communautair douanevervoer uitgeklaard voor transport van Antwerpen naar Montenegro met een kantoor van bestemming in Oostenrijk. Tijdens een stop op een parkeerplaats aan de autosnelweg werd de vrachtwagen met lading gestolen; de chauffeur van de wagen heeft onmiddellijk aangifte gedaan bij de politie.

Tussen partijen is in geschil of verweerster op grond van de feiten ingevolge artikel 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92⁽²⁾ verplicht is de Bondsrepubliek Duitsland toe te staan de reeds betaalde invoerrechten terug te betalen.

Verzoekster stelt dat het verzoek tot terugbetaling alleen al moet worden ingewilligd omdat de Commissie niet binnen de termijn van negen maanden van artikel 907 van de verordening tot uitvoering van het communautair douanewetboek een beschikking heeft gegeven. Verder is verzoekster het slachtoffer geweest van criminele handelingen in het kader van de georganiseerde misdaad en is de diefstal gepleegd onder „bijzondere omstandigheden” in de zin van artikel 239 van verordening nr. 2913/92.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

Beroep, op 13 november 2001 ingesteld door Organización de Productores de Túnidos Congelados tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-283/01)

(2002/C 44/34)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 november 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Organización de Productores de Túnidos Congelados, gevestigd te Bermeo (Vizcaya, Spanje), vertegenwoordigd door R. Garcia-Gallardo en J. Guillén Carrau.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep ontvankelijk te verklaren;
- nietig te verklaren de handeling waartegen het beroep is gericht, waarbij de Commissie van de Europese Gemeenschappen de hoeveelheden die in aanmerking komen voor een compenserende vergoeding aan OPTUC heeft verminderd, te weten artikel 2, lid 2, van en de bijlage bij verordening (EG) nr. 1670/2001 van de Commissie van 20 augustus 2001 betreffende de toekenning van de compenserende vergoeding aan de producentenorganisaties voor in de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2000 aan de verwerkende industrie geleverde tonijn⁽¹⁾;

- elke andere maatregel te gelasten die het Gerecht passend acht om te bewerkstelligen dat de Commissie voldoet aan haar uit artikel 233 EG voortvloeiende verplichtingen en in concreto, dat zij de situatie opnieuw onderzoekt;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te veroordelen tot betaling van alle kosten van het geding aan verzoekster.
- subsidiair, deze beschikking volledig nietig te verklaren;
- de in punt 72 van deze beschikking genoemde verbintenis van verzoekster nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een Spaanse producentenorganisatie (Organización de Productores de Túnidos Congelados), die bij het Gerecht beroep heeft ingesteld tot nietigverklaring van een reeks verordeningen van de Commissie tot vaststelling van de compenserende vergoedingen aan de producentenorganisaties voor in driemaandelijkse perioden tussen 1 juli 1999 en 30 september 2000⁽²⁾ aan de verwerkende industrie in de Gemeenschap geleverde tonijn, en die in de onderhavige zaak beroep instelt tot nietigverklaring van de verordening betreffende de periode van 1 oktober tot 31 december 2000.

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak T-142/01⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB L 224, blz. 4.

⁽²⁾ Zaak T-142/01.

⁽³⁾ PB C 245, blz. 28.

Beroep, op 27 november 2001 ingesteld door Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland Aktiengesellschaft tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-289/01)

(2002/C 44/35)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 november 2001 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland Aktiengesellschaft, Keulen (Duitsland), vertegenwoordigd door W. Deselaers, B. Meyring en E. Wagner, Rechtsanwältin, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- artikel 3, sub a en b, van de beschikking van verweerster van 17 september 2001 [C(2001) 2672 def.] inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 EER-overeenkomst, nietig te verklaren;

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster exploiteert sinds 1991 in Duitsland het enige landelijke systeem voor de terugname en verwerking van verkoopverpakkingen die haar merk „Der Grüne Punkt” dragen. Zij organiseert regelmatig inzamelingen van verkoopverpakkingen bij nagenoeg alle huisgezinnen in Duitsland. Zij machtigt Duitse en buitenlandse fabrikanten en/of verkopers, overeenkomstig een eenvormig merktekencontract de verpakkingen die onder haar bevrijdingssysteem vallen, van een merkteken te voorzien.

In september 1992 heeft verzoekster haar statuten en een model van de overeenkomsten waarop het systeem berust, bij de Commissie aangemeld. In januari 1996 is zij op verzoek van de Commissie de in punt 71 van de beschikking genoemde, aan meerdere beperkingen onderworpen verbintenis aangegaan om het gebruik [van containers of andere installaties met derden] te delen. In maart 1997 deelde de Commissie overeenkomstig artikel 19, lid 3, van verordening nr. 17 mee dat zij voornemens was alle aangemelde overeenkomsten gunstig te beoordelen⁽¹⁾.

Bij beschikking van 20 april 2001 heeft de Commissie verzoekster verplicht het gebruik van het merk „Der Grüne Punkt” ook toe te staan voor verpakkingen die niet aan verzoeksters systeem, maar aan dat van een concurrent deelnemen en die via deze laatste dienen te worden verwerkt. Verzoekster heeft bij het Gerecht van eerste aanleg beroep tegen deze beschikking ingesteld⁽²⁾.

In juni 2001 deelde verweerster verzoekster mee dat zij aan het verlenen van de vrijstellingsbeschikking voorwaarden wilde verbinden. Volgens verzoekster gaan deze voorwaarden veel verder dan datgene waartoe zij zich had verbonden. Ten slotte heeft verweerster op 17 september 2001 de bestreden vrijstellingsbeschikking gegeven, die de twee aangekondigde voorwaarden bevat.

Verzoekster vordert nietigverklaring van artikel 3, sub a en b, van deze beschikking en voert aan dat de hierin genoemde voorwaarden haar rechtspositie aantasten, aangezien zij ertoe wordt gedwongen haar inzamelings- en sorteerinstallaties met concurrenten te delen.

Zij stelt dat verweerster, door de in artikel 3, sub a, van de beschikking genoemde voorwaarde op te leggen, artikel 81, lid 3, EG verkeerd heeft toegepast, onder meer omdat deze voorwaarde niet objectief noodzakelijk was, aangezien het medegebruik van de inzamelings- en sorteerinstallaties geenszins onmisbaar is voor de werkzaamheden van de concurrenten. Bovendien tast deze verplichting, die onevenredig is, het specifieke voorwerp van het merk van verzoekster aan, en verstoort zij de mededinging in haar nadeel.

Verzoekster stelt verder dat verweerster, door de in artikel 3, sub a, genoemde voorwaarde op te leggen, artikel 86, lid 2, EG verkeerd heeft toegepast, aangezien verzoekster met een dienst van algemeen belang is belast, en dat zij haar landelijke systeem niet meer onder economisch aanvaardbare voorwaarden kan exploiteren of niet meer de nodige compensaties tussen rendabele en minder rendabele sectoren kan toepassen.

Verzoekster stelt verder dat verweerster, door de in artikel 3, sub b, genoemde voorwaarde op te leggen, de artikelen 81, lid 3, EG en 86, lid 2, EG verkeerd heeft toegepast. Zij is ten slotte van mening dat verweerster, door haar de verbintenis van 25 september 1998 te doen aangaan (punt 72), het fundamentele recht van vrije toegang tot de rechter heeft geschonden.

(¹) PB C 100, blz. 4.

(²) Zaak T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG/Commissie, PB 2001, C 289, blz. 26.

Beroep, op 28 november 2001 ingesteld door Land Brandenburg tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-290/01)

(2002/C 44/36)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 november 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Land Brandenburg (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Schohe en T. Masing, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit in de aan verzoeker gerichte debetnota nr. 3240305411 van de Commissie van 13 september 2001 betreffende project nr. LIFE94/D/A211/D/00029/BND, overeenkomst nr. B4-3200/94/730, nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker maakt bezwaar tegen de terugvordering van gemeenschapssubsidies ten bedrage van EUR 464 329,22 die de Commissie bij de bestreden debetnota heeft verlangd.

In het kader van het project LIFE⁽¹⁾ sloten verzoeker en de Gemeenschap een overeenkomst over het plan „Renaturierung „Brandenburgische Elbtalau“: Vorbereitende Planungen und Teilprojekt Gnevsdorfer Werder“. De Commissie verplichtte zich tot deelname aan de werkelijke kosten voor 50 %, doch niet voor meer dan ECU 1,5 miljoen. Het gesteunde project, dat tot doel had om de verlegging van de dijk tussen de gemeentes Lenzen en Wustrow voor te bereiden, werd in 1998 beëindigd. Kort voor het einde van het project bleek dat het niet mogelijk zou zijn om de dijk zover te verleggen als was gepland.

In februari 2001 deelde de Commissie verzoeker mee dat hij haars inziens bij de uitvoering van het project gedeeltelijk van de overeenkomst was afgeweken en dat zij, aangezien verzoeker de projectomvang had verkleind, daarom slechts de activiteit in het verkleinde gebied kon medefinancieren. Bij de bestreden beschikking vorderde de Commissie van verzoeker de terugbetaling van EUR 464 329,33.

Verzoeker stelt dat de Gemeenschap de omstreden terugvordering niet via een beslissing van de Commissie mag laten verlopen; dat moet geschieden via de rechtsweg bij de nationale rechterlijke instanties. Bovendien heeft de Commissie de motiveringsplicht geschonden en inbreuk gemaakt op verzoekers rechten van de verdediging. Ten slotte heeft de Commissie het evenredigheidsbeginsel geschonden.

(¹) Vgl. verordening (EEG) nr. 1973/92 van de Raad van 21 mei 1992 inzake de oprichting van een financieel instrument voor het milieu (LIFE) (PB L 206, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1404/96 van 15 juli 1996 (PB L 181, blz. 1).

Beroep, op 30 november 2001 ingesteld door Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH — DVV — Stadtwerke en vier andere ondernemingen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-291/01)

(2002/C 44/37)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 november 2001 beroep tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Dessauer

Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH — DVV — Stadtwerke, Dessau (Duitsland), Neubrandenburger Stadtwerke GmbH, Neubrandenburg (Duitsland), Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Schwäbisch Hall (Duitsland), Stadtwerke Tübingen GmbH, Tübingen (Duitsland), en Stadtwerke Uelzen GmbH, Uelzen (Duitsland), vertegenwoordigd door D. Fouquet, advocaat.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat het in strijd is met artikel 232 EG dat de Commissie niet binnen twee maanden nadat zij bij brief van 29 augustus 2001 de formele uitnodiging overeenkomstig artikel 232, tweede alinea, EG had ontvangen, de op basis van de artikelen 87 en 88 EG ingediende klachten heeft onderzocht en naar aanleiding van dit onderzoek een beschikking heeft gegeven;
- de Commissie in de kosten van het geding te verwijzen, met inbegrip van de kosten van verzoeksters, ook indien de Commissie nadat het beroep is ingesteld op enigerlei wijze tot handelen overgaat en het Gerecht het beroep op die grond zonder voorwerp zou verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters zijn Duitse nutsbedrijven die zelf elektriciteit produceren. Als energieleveranciers staan zij sinds de invoering van de mededinging op de stroommarkt voor de elektriciteitsproductie in de Bondsrepubliek Duitsland in het bijzonder in concurrentie tot de negentien bestaande kerncentrales.

Volgens verzoeksters voeren de kernenergie-exploitanten in hun handels- en fiscale balansen reserves op voor de kosten van een toekomstige stillegging alsmede voor de verwijdering van bestraalde splijtstofelementen en radioactief bedrijfsafval. De kosten van verwijdering en stillegging worden aan de omzetten uit de permanente elektriciteitsproductie toegerekend. De handelsrechtelijke verplichting tot het aanleggen van reserves heeft echter tegelijkertijd invloed op de belastingheffing bij de kernenergie-exploitanten. Als gevolg van de Duitse belastingbepalingen hebben de kernenergie-exploitanten de vrije beschikking over een aanzienlijk deel van de belasting die eigenlijk door de wetgeving inzake belastingaftrek wordt nagevorderd.

Verzoeksters stellen dat de belastingrechtelijke vrijstelling van reserves voor kerncentrales een onwettige, niet aangemelde steunmaatregel van de Bondsrepubliek Duitsland is, die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. Zij betogen dat de Commissie tegen de Bondsrepubliek Duitsland een formele procedure op grond van de artikelen 10, lid 1, 13, lid 1, en 4,

lid 4, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad⁽¹⁾ had moeten inleiden. Op basis van een dergelijke procedure was de Commissie volgens verzoeksters vervolgens verplicht geweest tegen de Bondsrepubliek Duitsland ten aanzien van deze steunverlening een negatieve beschikking te geven.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Beroep, op 28 november 2001 ingesteld door Phillips-Van Heusen Corporation tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-292/01)

(2002/C 44/38)

(Procestaal: te bepalen overeenkomstig artikel 131, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering — Taal van het verzoekschrift: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 november 2001 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) door Phillips-Van Heusen Corporation, te New York (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door Fabrizio Jacobacci, advocaat. Andere partij voor de kamer van beroep: Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH, te München (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing R 0740/2000-3 van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 september 2001, die verzoekster op 28 september 2001 is betekend;
- de door Pash ingestelde oppositie tegen de inschrijving van de door Phillips-Van Heusen Corporation ingediende aanvraag van BASS als gemeenschapsmerk (nr. 161331) voor de gehele klasse 25 definitief af te wijzen;
- Het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) te gelasten, de inschrijving van het gemeenschapsmerk BASS met aanvraagnr. 161331 toe te staan;
- Pash en het BHIM gezamenlijk of afzonderlijk te verwijzen in de kosten, vergoedingen en honoraria die verband houden met de onderhavige procedure, de oppositieprocedure en de beroepsprocedure voor het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	verzoekster
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „BASS” — aanvraagnr. 161331 voor waren van klasse 25 (schoeisel en kledingstukken)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositie-procedure:	Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH
Oppositiemerk of -teken:	Duitse merk „PASH”, ingeschreven voor verschillende waren van de internationale klassen 18 en 25
Beslissing oppositie-afdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing kamer van beroep:	vernietiging van de beslissing van de oppositie-afdeling
Middelen:	<ul style="list-style-type: none"> — hetgeen is gevorderd in de procedure komt niet overeen met hetgeen is toegewezen, aangezien de oppositie niet werd ingesteld tegen het opgegeven „schoeisel” van klasse 25; — coëxistentie van de merken „BASS” en „PASH” op de Duitse markt; — foutieve toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (verwarringsgevaar).

Beroep, op 3 december 2001 ingesteld door D. Ineichen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-293/01)

(2002/C 44/39)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 december 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door D. Ineichen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 29 januari 2001 van het hoofd van de afdeling Unité ADMIN B 3 waarbij Brussel werd aangewezen als haar plaats van aanwerving en haar de dagvergoeding werd geweigerd;
- nietig te verklaren het stilzwijgende besluit tot afwijzing van de klacht van verzoekster van 27 april 2001 tegen het eerste bestreden besluit;
- de Commissie te veroordelen tot betaling aan verzoekster van de in het verzoekschrift nader genoemde bedragen waarop zij recht heeft indien Rome als plaats van aanwerving wordt aangemerkt en in het bijzonder de dagvergoeding, met vertragingsrente van 7 % per jaar, te rekenen vanaf het moment waarop die bedragen verschuldigd werden tot de volledige betaling;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster was gedurende drie jaar ter beschikking van de Commissie te Brussel gesteld alvorens als hulpfunctionaris te worden aangesteld. Daarbij werd Rome aangewezen als plaats van aanwerving van verzoekster. Later werd verzoekster aangesteld als tijdelijk functionaris voor onbepaalde tijd, met Brussel als plaats van aanwerving. Dit besluit wordt door verzoekster aangevochten.

Verzoekster beroept zich op een verkeerde toepassing van het recht met betrekking tot het begrip woonplaats en op een kennelijke beoordelingsfout. Volgens haar had zij slechts een voorlopige verblijfplaats in Brussel gedurende de gehele periode waarin zij bij de Commissie in Brussel in dienst was. De feiten tonen aan dat zij haar gewone verblijfplaats in Rome was blijven houden. Bovendien stelt zij, dat de Commissie op onwettige wijze een rechtscheppend besluit heeft ingetrokken. Aanvankelijk, bij haar indiensttreding als tijdelijk functionaris, was Rome aangewezen als plaats van aanwerving. Dat besluit is ingetrokken bij het latere en thans bestreden besluit om verzoekster geen dagvergoeding toe te kennen.

Beroep, op 3 december 2001 ingesteld door Lucía Aparicio Chofré tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-294/01)

(2002/C 44/40)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 december 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Lucía

Aparicio Chofré, wonende te Valencia (Spanje), vertegenwoordigd door Gloria Ballester Cañada, advocate.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek COM/B/01 om de door haar op 6 juli 2001 afgelegde examens niet te corrigeren.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster stelt, dat het bestreden besluit waarbij zij wordt uitgesloten van het examen omdat zij niet voldoet aan de in punt III B van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek gestelde eisen inzake beroepservaring, niet alleen haar schaadt in haar belangen maar ook onrechtmatig is en in strijd met hetgeen in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek is gesteld⁽¹⁾; volgens deze aankondiging moesten de sollicitanten op de uiterste sollicitatiedatum ten minste vier jaar beroepservaring bezitten. Verzoekster betoogt, dat zij volgens de criteria in de aankondiging voor de berekening van de beroepservaring een ervaring van zeven jaar en acht maanden aannemelijk heeft gemaakt, zodat de jury haar had moeten toelaten tot het vergelijkend onderzoek.

⁽¹⁾ PB C 24 A, van 25.1.2001.

Beroep, op 3 december 2001 ingesteld door Nordmilch eG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-295/01)

(2002/C 44/41)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 december 2001 beroep ingesteld tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Nordmilch eG, te Zeven (Duitsland), vertegenwoordigd door C. Spintig, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de derde kamer van beroep van 19 september 2001 in de beroepsprocedure R 826/2000-3;
- verweerder te gelasten, de inschrijvingsprocedure voor gemeenschapsmerkaanvraag met nr. 607895 voort te zetten, met name de bij hem onder nr. B 190746 aanhangige oppositieprocedure te heropenen en na beëindiging van deze oppositieprocedure gemeenschapsmerkaanvraag met nr. 607895 overeenkomstig artikel 45 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk⁽¹⁾ in te schrijven voorzover de inschrijving van deze aanvraag niet kan worden geweigerd overeenkomstig artikel 43, lid 5, eerste zin, van deze verordening;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken merk:	woordmerk „OLDENBURGER” — aanvraagnr. 607895
Waren of diensten:	waren van de klassen 29, 30 en 32 (onder meer melk en zuivelproducten)
Voor de kamer van beroep bestreden beslissing:	weigering van inschrijving door de onderzoeker
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	— verkeerde toepassing van artikel 7, lid 1, sub c, en van artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 40/94; — onjuiste uitlegging van artikel 12, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94; — onrechtmatig nalaten van verweerder om van verzoekster een verklaring van „disclaimer” te vorderen.

⁽¹⁾ Verordening nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Beroep, op 27 november 2001 ingesteld door Furness Intercontinental Services B.V. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-299/01)

(2002/C 44/42)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 november 2001 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Furness Intercontinental Services B.V., gevestigd te Rotterdam, vertegenwoordigd door mr. Johannes Wilhelmus Lambertus Maria ten Braak, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking REM 12/00 van de Commissie op voornoemde gronden te vernietigen ex artikel 230 EG;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procesvoering.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster opereert als douane-expediteur die, in opdracht van derden, goederen in douaneverband opslaat en douaneaangiften verzorgt. In verband hiermee deed zij aangifte voor extern communautair douanevervoer van ethylalcohol uit Nederland naar Marokko. Voor dezelfde opdrachtgever deed verzoekster ook aangiften van andere transporten voor extern communautair douanevervoer. Later bleken er echter onregelmatigheden te zijn geweest in verband met deze transporten. De goederen werden in werkelijkheid niet naar hun aangegeven bestemming gebracht en de documenten van de Spaanse douane autoriteiten in verband met de uitklaring van de goederen zouden vervalsingen zijn. Verzoekster verklaart hiervan niet op de hoogte te zijn geweest.

Verzoekster moest daarop de nog verschuldigde invoerrechten betalen. Verzoekster vroeg daarna een teruggave van deze invoerrechten aan de Nederlandse autoriteiten op grond van artikel 239, lid 2, van Verordening (EEG) 2913/92⁽¹⁾. De Nederlandse autoriteiten deden hierover op hun beurt een verzoek aan de Europese Commissie op basis van artikel 13 van Verordening (EEG) 1430/79⁽²⁾ en artikel 905 van Verordening 2454/93⁽³⁾. Dit verzoek werd door de Commissie in de bestreden beschikking afgewezen.

Ter staving van haar verzoekschrift, beroept verzoekster zich vooreerst op een schending van het recht gehoord te worden, evenals op een schending van de artikelen 906bis en 907 van Verordening 2454/93 en op een miskenning van het beginsel van rechtszekerheid. Verzoekster zou met name geen toegang hebben gekregen tot alle stukken van het dossier. Hierdoor zou zij zich niet op een degelijke manier hebben kunnen uitspreken over het dossier en ook geen geldige melding hebben kunnen maken van haar standpunt overeenkomstig artikel 906bis van Verordening 2454/93. De beschikking van de Commissie zou hierdoor ook laattijdig zijn, doordat de termijn voor het nemen van de beschikking niet verlengd kon worden overeenkomstig artikel 907 van deze verordening.

Verder roept verzoekster een schending in van artikelen 905 e.v. van Verordening 2454/93 en een gebrek aan motivering van de bestreden beslissing. Volgens verzoekster had de Commissie zelfstandig moeten onderzoeken of er al dan niet medewerking van Spaanse douaneautoriteiten was bij de fraude. Uit de bestreden beschikking blijkt niet dat zo een onderzoek is gevoerd. De eventuele medewerking van douane ambtenaren bij de fraude zou volgens verzoekster een bijzondere omstandigheid vormen die de teruggave van de douanerechten zou rechtvaardigen.

Verzoekster beroept zich eveneens op een miskenning van de feiten door de Commissie. Zo heeft de Commissie er geen of onvoldoende rekening mee gehouden dat de bevoegde autoriteiten reeds voor het transport in kwestie op de hoogte waren van de fraude. Daarna hebben deze autoriteiten bovendien om de medewerking van verzoekster verzocht in hun onderzoek naar deze fraude. Verzoekster verklaart verder dat de eenvoudige verklaring van de Spaanse autoriteiten dat er valse stempels werden gebruikt bij deze fraude, onvoldoende gestaafd is. De beschikking is volgens verzoekster ook over deze punten onvoldoende gemotiveerd.

De Commissie zou tenslotte met de bestreden beslissing haar eigen verantwoordelijkheid miskennen. Volgens verzoekster is de Commissie verantwoordelijk voor de correcte werking van het douanestelsel. Ten tijde van de transporten was het voor verzoekster onmogelijk om de fraude, verricht door derden, te vermijden of op het spoor te komen, zelfs indien zij alle mogelijke voorzorgsmaatregelen had getroffen.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek.

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1430/79 van de Raad van 2 juli 1979 betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten.

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek.

Beroep, op 7 december 2001 ingesteld door C. De Nicola tegen Europese Investeringsbank

(Zaak T-300/01)

(2002/C 44/43)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 december 2001 beroep ingesteld tegen de Europese Investeringsbank door C. De Nicola.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren, het mondelinge ontslag dat verzoeker op 6 september 2001 door de directeur van het kantoor Rome, de heer Thomas Hackett, is aangezegd, het daaropvolgende ontslag dat verzoeker bij op 12 september 2001 ontvangen brief, ondertekend door de president van de EIB, de heer Philippe Maystadt, is aangezegd, en alle daaraan ten grondslag liggende, daarmee verknochte en daaruit voortvloeiende handelingen, waaronder in elk geval een aantal bepalingen van het personeelsreglement en de gedragscode, voor het geval deze laatste op verzoeker van toepassing is.
- de EIB te gelasten om verzoeker opnieuw in zijn post aan te stellen, over te gaan tot herstel van zijn loopbaan vanaf februari 1999 en tot betaling van alle inmiddels verschuldigde bezoldigingen (geherwaardeerd en vermeerderd met interesten), alsmede tot betaling van de kosten van het geding en tot betaling van schadevergoeding, volgens de hierna aangegeven voorwaarden die in de loop van het geding nader zullen worden gespecificeerd.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak, die opkomt tegen zijn ontslag door verweerster alsmede tegen de omstandigheden die tot het ontslag hebben geleid, is dezelfde als in de zaken T-7/98, T-208/98 en T-109/99, De Nicola/EIB⁽¹⁾, en T-120/01, De Nicola/EIB⁽²⁾.

Tot staving van zijn vorderingen voert verzoeker aan:

- dat de gedragscode niet op hem van toepassing is, aangezien het een eenzijdige, door de werkgever opgestelde en alleen van deze laatste afkomstige handeling is die door de individuele arbeidsovereenkomst noch door het personeelsreglement wordt vereist;

- dat stilzwijgend is afgezien van een tuchtmaatregel, aangezien de president van de EIB verzoeker pas bij brief van 13 juni 2001 op de hoogte heeft gesteld van de beschuldigingen en de overtredingen die hem ten laste werden gelegd en die uit 1998 dateren. Deze vertraging zou overigens in strijd zijn met het recht van verweer van de werknemer;
- dat de samenstelling van de tuchtraad onregelmatig is. Dienaangaande beroept hij zich op de onwettigheid van artikel 40 van het personeelsreglement, voorzover hierin niet in de vervanging van het hoofd van de personeelsdienst wordt voorzien, ondanks dat hij een conflict met verzoeker heeft, alsmede voorzover hierin niet is bepaald dat een quorum van vier stemgerechtigden is vereist;
- dat de procedure van artikel 40 van het personeelsreglement is geschonden;
- dat het mondelinge ontslag van 6 september 2001 onregelmatig is, aangezien een dergelijk ontslag in geen enkele communautaire of andere regeling is voorzien en het onder meer is aangezegd door de directeur van het kantoor Rome, terwijl het personeelsreglement die bevoegdheid uitsluitend voorbehoudt aan de president van de EIB;
- dat het ontslag van 12 september 2001 onregelmatig is. In dit verband beklemtoont hij dat de beschuldigingen die het voorwerp van de tuchtmaatregel zijn zeker niet ernstig zijn geacht, daar de president de betrokkene op basis van artikel 39 van het personeelsreglement onmiddellijk had kunnen schorsen. Voorts zou verweerster bijna nooit de precieze omstandigheden van tijd en plaats hebben aangegeven noch één van de feiten hebben aangetoond, doch heeft zij slechts gesteld hem te hebben ontslagen omdat hij bij de tuchtprocedure niet op de juiste wijze heeft meegewerkt, ook al is dit vermeende verzuim hem nooit meegedeeld.

⁽¹⁾ Arrest van 23.2.2001 (JurAmbt 2001, blz. I A-49, II-185).

⁽²⁾ PB C 227 van 11.8.2001, blz. 30.

Beroep, op 30 november 2001 ingesteld door Alitalia — Linee aeree italiane SpA, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-301/01)

(2002/C 44/44)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 november 2001 beroep ingesteld door

Alitalia — Linee aeree italiane SpA, vertegenwoordigd door M. Siragusa, G. M. Roberti, G. Scasellati, F. M. Moretti en F. Sciaudone, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de tweede beschikking op alle onderdelen nietig te verklaren;
- subsidiair, artikel 1 van de tweede beschikking nietig te verklaren, voorzover daarin wordt verklaard dat de kapitaalbreng toelaatbaar is mits de in de eerste beschikking gestelde voorwaarden in acht worden genomen;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen beschikking 2001/723/EG van de Commissie van 18 juli 2001 betreffende de herkapitalisatie van de verzoekende vennootschap⁽¹⁾. Verzoekster verklaart dat deze beschikking de bewoordingen herhaalt van de artikelen 1, 2 en 3 van beschikking 97/789/EG, waarin de Commissie haar goedkeuring had verleend aan de steun die Italië Alitalia in de vorm van een kapitaalbreng van 2 750 miljard LIT had verleend ten behoeve van de herstructurering van deze maatschappij. Het tegen deze laatste beschikking ingestelde beroep is gegrond verklaard⁽²⁾ wegens gebrek aan motivering en kennelijk onjuiste motivering.

In de thans bestreden beschikking verklaart de Commissie, dat artikel 233 EG niet gebiedt dat de procedure wordt heropend en dat alle stadia opnieuw worden doorlopen. Wat het gebrek aan motivering betreft kan naar het oordeel van de Commissie de procedure worden hervat vanaf het stadium waarin het gebrek is ingetreden. Wat de kennelijke beoordelingsfouten betreft, moet de tweede beschikking worden gebaseerd op de feitelijke elementen die voorhanden waren op het moment waarop de eerste beschikking werd vastgesteld, en hebben de door het Gerecht vastgestelde onjuistheden betrekking op de beoordeling van feiten waarvan het bestaan niet wordt betwist.

Tot staving van haar vordering beroept verzoekster zich op het volgende:

- Schending van artikel 233 EG.
- Schending van artikel 88, lid 2, EG, daar de Commissie in casu niet een nieuwe beschikking mocht geven met dezelfde inhoud als de nietigverklarde eerste beschikking, zonder de onderzoeksprocedure opnieuw in te leiden.

— Schending van het beginsel van goed bestuur, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel alsmede van de verplichting neergelegd in artikel 4, lid 5, van verordening (EG) nr. 659/99 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag⁽³⁾, daar voormelde algemene beginselen en voormelde bepaling de Commissie verplichtten, binnen een termijn van twee maanden te handelen.

— Schending van verzoeksters rechten van verweer, daar verzoekster niet de mogelijkheid is geboden haar rechtspositie te verdedigen door deelneming aan de administratieve procedure tot vaststelling van de bestreden handeling.

— Schending van de motiveringsplicht.

⁽¹⁾ PB L 271 van 12 oktober 2001, blz. 28.

⁽²⁾ Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 12 december 2000, in zaak T-296/97.

⁽³⁾ PB L 83 van 27 maart 1999, blz. 1.

Beroep, op 10 december 2001 ingesteld door Gerhard Birkhoff tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-302/01)

(2002/C 44/45)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 december 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Gerhard Birkhoff, vertegenwoordigd door Vincenzo Salvatore, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het feitelijk en juridisch klaarblijkelijk ongegronde besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, directoraat-generaal Personeelszaken en Administratie, directoraat B, van 26 september 2001, alsmede alle overige met dit besluit verknochte handelingen, inzonderheid „mededeling van wijziging nr. 10 bij het vaststellingsbesluit van 21 februari 1992”, ter kennis gebracht op 4 juli 2001;

- de Commissie te veroordelen tot vergoeding van de verzoeker berokkende schade, inzonderheid de schade voortvloeiend uit het niet meer gedekt zijn door de ziektekostenverzekering en de immateriële schade;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, gepensioneerd ambtenaar van de Commissie, komt op tegen de intrekking met terugwerkende kracht van de toelage voor een van zijn kinderen ten laste. De bestreden maatregel is gebaseerd op een „bewijsmiddel waaruit blijkt dat de inkomsten uit arbeid van het betrokken kind meer bedragen dan 40 % van het basissalaris van een ambtenaar in de rang D4/1”.

Tot staving van zijn vordering beroept verzoeker zich op:

- onwettigheid van het besluit wegens misbruik van bevoegdheid (gebrekkige motivering, onjuiste veronderstellingen en verdraaiing van de feiten);
- schending van artikel 2, lid 5, van bijlage VII bij het Statuut;
- schending van het non-discriminatiebeginsel;
- schending van het vertrouwensbeginsel en van het beginsel van bescherming van rechtmatig verkregen rechten.

Beroep, op 30 november 2001 ingesteld door Ayuntamiento de Osera de Ebro tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-303/01)

(2002/C 44/46)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 november 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Ayuntamiento de Osera de Ebro (Zaragoza), Spanje, vertegenwoordigd door Javier Ariño Barcelona, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie om klacht nr. 1999/5330 ad acta te leggen.
- de Commissie te gelasten dat zij:
 - 1) de regering van het Koninkrijk Spanje verplicht, geen uitvoering te geven aan de wijziging van het tracé van deelbaanvak II (spoorwegbrug over de Ebro) van het baanvak Zaragoza-Lleida van de hogesnelheidslijn Madrid-Zaragoza-Barcelona-Franse grens, Solución Sur Alternativa B (zuidelijke oplossing alternatief B) genaamd, dat door de Spaanse ministerraad op 25 februari 1999 niet belastend voor het milieu is verklaard en bij besluit van de staatssecretaris van Infrastructuur en Vervoer van 17 maart 1999 is goedgekeurd;
 - 2) de regering van het Koninkrijk Spanje verplicht dat voor de uitvoering van deze werkzaamheden gebruik wordt gemaakt van het enige tracé dat als noordelijke oplossing bij besluit van de staatssecretaris van Ruimtelijke ordening van 24 februari 1995 naar behoren is goedgekeurd;
 - 3) iedere andere maatregel vaststelt die in verband met de voorgaande maatregelen als afgeleid of connex wordt beschouwd, daaronder begrepen een waarschuwing van de Commissie aan de Spaanse autoriteiten dat zij dwangmaatregelen zal vaststellen, waaronder de inleiding van een niet-nakomingsprocedure en/of de intrekking van gemeenschapsgelden ter financiering van de werkzaamheden, indien niet aan de gestelde eisen wordt voldaan.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster stelt, dat zij een van de gemeentes is die worden getroffen door het tracé van de hogesnelheidslijn Madrid-Zaragoza-Barcelona-Franse grens, voor de aanleg waarvan de Spaanse regering financiering van het Cohesiefonds van de Gemeenschap (project nr. 95/11/65/007)⁽¹⁾ heeft verkregen. Aanvankelijk heeft de Spaanse overheid het tracé van deelbaanvak II van het baanvak Zaragoza-Lleida goedgekeurd, dat uit de twee mogelijke alternatieven in Fuentes de Ebro koos voor het „noordelijke alternatief”, dat het beschermde gebied Soto del Aguilar ongemoeid liet, een binnen verzoeksters gemeente gelegen oeverbebouwing die van groot belang is voor het milieu en de fauna. Naderhand heeft de Spaanse regering, in weerwil van het afwijzende rapport van de voor de milieubescherming bevoegde autoriteiten, besloten het aanvankelijk voorgestelde tracé te wijzigen en te opteren voor de zogenaamde „Solución Sur Alternativa B” (zuidelijke oplossing alternatief B), die niet alleen het minst milieuvriendelijk is maar ook nog eens de meeste kosten meebrengt.

Verzoekster heeft op 1 december 1999 deze feiten ter kennis van de Commissie gebracht en haar verzocht, de Spaanse regering te verplichten geen uitvoering te geven aan het besluit met betrekking tot het tracé „Solución Sur Alternativa B” en voor de „Alternativa Norte” (het noordelijke alternatief) te kiezen, en haar te verstaan te geven dat de ontvangen communautaire steun diende te worden terugbetaald (klacht nr. 1999/5330), indien hieraan geen gevolg werd gegeven. Naar aanleiding van deze klacht heeft de Commissie de Spaanse regering uitgenodigd, haar standpunt kenbaar te maken, en na onderzoek van het antwoord — dat verzoeker niet heeft mogen inzien ondanks herhaalde verzoeken daartoe —, heeft zij besloten om de klacht ad acta te leggen.

Verzoekster is in tegenstelling tot de Commissie van mening, dat de handelwijze van de Spaanse regering inbreuk maakt op de communautaire regelgeving, te weten:

- richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽²⁾;
- richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽³⁾, en
- de regeling inzake het gebruik van communautaire middelen, met name verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad van 16 mei 1994 tot oprichting van een Cohesiefonds⁽⁴⁾.

Gezien de in verzoeksters klacht geformuleerde flagrante schending van de communautaire regelgeving door de Spaanse autoriteiten had de Commissie moeten toezien op de naleving van het gemeenschapsrecht, zodat haar beschikking om de klacht ad acta te leggen nietig dient te worden verklaard.

⁽¹⁾ PB C 153, van 18.5.98, blz. 172.

⁽²⁾ PB L 103, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 206, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 130, blz. 1.

Beroep, op 10 december 2001 ingesteld door Abdirisak Aden e.a. tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-306/01)

(2002/C 44/47)

(Procestaal: Zweeds)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 december 2001 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen door Abdirisak Aden e.a., vertegenwoordigd door L. Silbersky en T. Olsson, advocaten.

Verzoekers concluderen dat het Gerecht behage:

- verordening (EG) nr. 2199/2001⁽¹⁾ van de Commissie van 12 november 2001 nietig te verklaren;
- verordening (EG) nr. 467/2001⁽²⁾ van de Raad van 6 maart 2001 nietig te verklaren, subsidiair, deze verordening buiten toepassing te verklaren;
- verweerders in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Drie verzoekers zijn Zweedse onderdanen van Somalische oorsprong. De vierde verzoeker is een vereniging zonder winstoogmerk naar Zweeds recht, die onder meer vluchtelingen hulp verleent en behulpzaam is geweest bij geldtransacties tussen inwoners van Zweden en inwoners van Somalië.

De Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft op 15 oktober 1999 resolutie 1267 (1999) aangenomen waarin onder meer sancties worden opgelegd aan de Taliban, welke sancties bij resolutie 1333 (2000) zijn uitgebreid tot Usama Bin Laden en tot met hem verbonden personen en entiteiten. Op 6 maart 2001 heeft de Raad verordening nr. 467/2001 vastgesteld. Ingevolge artikel 2 van verordening nr. 467/2001 moeten alle tegoeden en andere financiële middelen die toebehoren aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een entiteit of een orgaan, vermeld in bijlage I, worden bevroren. Op basis van artikel 10 van verordening nr. 467/2001 heeft de Commissie verordening nr. 2199/2001 vastgesteld. Nadat het sanctiecomité Taliban van de Veiligheidsraad zijn lijst had gewijzigd, besloot de Commissie aan de lijst in bijlage I bij verordening nr. 467/2001 een aantal personen en entiteiten toe te voegen, waaronder verzoekers.

Verzoekers betogen dat de Raad met verordening nr. 467/2001 — die tot gevolg heeft dat hun tegoeden worden bevroren en dat geen middelen te hunner beschikking worden gesteld — de grenzen heeft overschreden van de bevoegdheden waarover hij krachtens de artikelen 60 EG en 301 EG beschikt en in strijd met artikel 249 EG heeft gehandeld. De Raad is niet bevoegd sancties op te leggen aan particulieren en organisaties en heeft zich schuldig gemaakt aan misbruik van bevoegdheid. Bovendien hebben de Raad en de Commissie aan het sanctiecomité Taliban de bevoegdheid gedelegeerd om te beslissen welke personen en organisaties in bijlage I worden opgenomen.

Verzoekers betogen voorts, dat de Raad en de Commissie niet hebben onderzocht om welke reden het sanctiecomité Taliban verzoekers op zijn lijst heeft geplaatst. Evenmin is hun de mogelijkheid geboden, kennis te nemen van de redenen waarom zij op de lijst in bijlage I zijn geplaatst en hun standpunt daarover kenbaar te maken. Verzoekers zijn derhalve zwaar bestraft zonder dat zij verweer hebben kunnen voeren. Daardoor is inbreuk gemaakt op het fundamentele rechtsbeginsel van goede rechtsbedeling.

Verordening nr. 2199/2001 is voorts gebrekkig wegens een groot aantal onregelmatigheden, hetgeen de noodzaak van een individueel onderzoek per geval alleen maar bevestigt. Voorts moet sterk worden betwijfeld of de oplegging van sancties aan verzoekers gegrond is.

(¹) Verordening (EG) nr. 2199/2001 van de Commissie van 12 november 2001 houdende de vierde wijziging van verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan en tot intrekking van verordening (EG) nr. 337/2000 (PB L 295, blz. 16).

(²) Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad van 6 maart 2001 tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en verlenging van de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan en tot intrekking van verordening (EG) nr. 337/2000 (PB L 67, blz. 1).

Beroep, op 17 oktober 2001 ingesteld door „R” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-313/01)

(2002/C 44/48)

(Procestaal: Grieks)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 december 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door „R”, ambtenaar bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door Ch. Tagaras, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Athene.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep in alle onderdelen en vorderingen ontvankelijk en gegrond te verklaren;

- nietig te verklaren het bezwarend besluit van 22 mei 2001 en de stilzwijgende afwijzing van de klacht van verzoekster;
- verweerster te veroordelen tot betaling aan verzoekster van 85 % van de kosten van haar operatie ad 200 234 BEF;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Bestrijding van het afwijzende besluit van 22 mei 2001 van het Afwikkelingsbureau voor het gemeenschappelijke stelsel ziektekostenverzekering inzake vergoeding van de operatiekosten van verzoekster.
2.
 - a) Schending van de artikelen 24 en 72 van het Statuut en van de Regeling inzake de ziektekostenverzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (met name de bijlagen I en II).
 - b) Schending van de beginselen van goed bestuur en transparantie.
 - c) kennelijk onjuiste voorstelling van de feiten en klaarblijkelijk onjuiste beoordeling.
 - d) Ontbreken van motivering.

Beroep, op 27 december 2001 ingesteld door J.M. Pujals Gomis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-332/01)

(2002/C 44/49)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 december 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door J.M. Pujals Gomis, wonende te Cerdanyola del Vallés (Spanje), vertegenwoordigd door D.J. Pujals Gomis, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/B/1/0 van 28 september 2001;

- subsidiair, de procedure nietig te verklaren en te gelasten dat zij wordt overgedaan;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek COM/B/1/01, dat door de Commissie is georganiseerd met het oog op de samenstelling van een reserve van adjunct-assistenten B 5/B 4 in douanezaken⁽¹⁾, waarbij zij heeft beslist dat verzoekers schriftelijke proeven van 6 juli 2001 niet zouden worden verbeterd, omdat hij niet voldeed aan de in punt III.B.2 van de aankondiging van vergelijkend onderzoek vastgestelde voorwaarde inzake beroepservaring.

Verzoeker stelt dat hij beschikt over de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek vereiste beroepservaring, zoals gepreciseerd in zijn sollicitatie, en dat het bestreden besluit een schending vormt van de motiveringsplicht en van het gelijkheidsbeginsel. Verzoeker stelt eveneens, dat het feit dat de sollicitanten worden uitgenodigd om deel te nemen aan de proeven en dat pas daarna wordt onderzocht of de kandidaten voldoen aan de gestelde voorwaarden, geen passende handwijze is en een schending vormt van de beginselen van behoorlijk bestuur en van rechtszekerheid, en dat de uitgesloten kandidaat aldus elke mogelijkheid van verweer wordt ontzegd.

⁽¹⁾ PB C 24 A, blz. 22.

Doorhaling van zaak T-102/99⁽¹⁾

(2002/C 44/50)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 9 november 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak T-102/99: L tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 188 van 3.7.1999.

Doorhaling van zaak T-68/01⁽¹⁾

(2002/C 44/51)

(Procestaal: Duits)

De president van de Tweede kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 5 november 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak T-68/01: Huber+Suhner MRS GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 212 van 28.7.2001.